

регулярно публікує відеозаписи учнів з Вінниці та Цинциннаті, які грають на бандурі харківським способом. Таким чином, сторінки «Полтавського Простору» та Цинциннатської школи бандури перейшли у формат виробників контенту, ставши першими у світі акаунтами для просування харківського способу гри на бандурі.

У планах на майбутнє — створення онлайн-семінарів упродовж року, співпраця з благодійною організацією Ukrainian Classical Music Project для організації концертів української класичної музики в США тощо.

А. Гринь

ФРАНК АНЖЕЛІС — КОРИФЕЙ ФРАНЦУЗЬКОЇ БАЯННОЇ МУЗИКИ

А. Нгун

FRANK ANGELIS — THE CORYPHAEUS OF FRENCH BUTTON ACCORDION MUSIC

Попри широку популярність Франка Анжеліса, його творчий шлях не знайшов належного висвітлення у вітчизняному музикознавстві.

Франк Анжеліс народився 13 листопада 1962 р. у м. Мелен, Франція. З дитинства почав навчатися музиці, опановуючи концертний баян та інші інструменти, зокрема фортепіано. Ця рання музична освіта стала основою для його майбутньої кар'єри. У віці 17 років він отримав гран-прі на міжнародному конкурсі баяністів, організованому Фернаном Лакуа, а двома роками пізніше завоював Трофей Світу (Trophée Mondiale) на міжнародному конкурсі в Кастельфідардо (Італія). Кар'єра Ф. Анжеліса як виконавця активно розвивалася: він став переможцем багатьох національних і міжнародних конкурсів. Цей успіх закріпив його позицію як одного з провідних акордеоністів Європи.

Окрім виконавської діяльності, Франк Анжеліс є талановитим педагогом. Він проводить заняття по класу баяна та фортепіано в Національній школі музики в Женеві та і CNIMA Жака Морне, продовжуючи передавати свій досвід новим поколінням музикантів. У 1997 р. двоє його учнів — Домінік Еморін і Роман Жбанов — вибороли перші місця в категоріях Senior Variété та Senior Classique на конкурсі Трофей Світу.

Перші композиції Ф. Анжеліса з'явилися у 1990-х рр. Під час гастролей у Франції та за її межами композитор отримав нагоду ознайомитися з різними музичними традиціями: італійською, австрійською, слов'янською та китайською. Це надало ще більше натхнення для нових ідей музичних творів. Серед найвідоміших композицій автора можна назвати «Амальгама», «Ритмічна коробочка», «Гаїті», «Токата пам'яті Астора П'яццолі», «Вальс клоуна», «Данина пам'яті Пако», «Глухий кут», «Пекін 2011», «Романс № 2» сюїта № 1 тощо. Твори Франка Анжеліса для баяна здобули широке визнання серед виконавців та слухачів різних країн, серед яких Нова Зеландія, Сербія, Фінляндія, Франція та Україна. Його композиції поєднують стилістичні ознаки музики різних епох та напрямів, включаючи елементи бароко, французького шансону та джазу. Твори Ф. Анжеліса часто включаються до обов'язкової програми на міжнародних конкурсах, таких як «Кубок світу». У 2010 р. Міжнародна конфедерація акордеоністів нагородила Ф. Анжеліса першою премією за сюїту «Гаїті».

Ф. Анжеліс брав участь у різних музичних проектах, зокрема в роботі над месою Бернара Каванни та брав участь у фестивалі Musica у Страсбурзі. Також він працював над саундтреками до кінофільмів («Жанна і чудові хлопці» та «Світ між

двома»), зробив внесок у театральну музику (постановку Les Soliloques для Nationale of Clermont Ferrand режисера Жана-Філіпа Відаль).

Нині Франк Анжеліс продовжує викладацьку та композиторську діяльність. Його регулярно запрошують до складу журі престижних конкурсів (Trophée Mondiale Castelfidardo, Montrond Les Bains, Coupe Mondiale), що підтверджує його авторитет як композитора та виконавця.

Ду Бохао

ТВОРЧИСТЬ ПРОВІДНИХ КВАРТЕТІВ САКСОФОНІВ У КОНТЕКСТІ ХАРАКТЕРНИХ ТЕНДЕНЦІЙ РОЗВИТКУ СУЧАСНОГО ДУХОВОГО ВИКОНАВСТВА

Du Bohao

CREATIVITY OF LEADING QUARTETS OF SAXOPHONES IN THE CONTEXT OF CHARACTERISTIC TRENDS OF DEVELOPMENT OF MODERN BRASS PERFORMANCE

Друга половина XX ст. є важливою віхою в еволюції саксофонного мистецтва. В окреслений хронологічний відтинок в академічній музичній культурі відбувається професійне визнання саксофона, який за своєю популярністю не поступається іншим інструментам духової групи, які вже мають тривалу історію побутування у виконавській практиці.

Невіддільною частиною процесів, що відбуваються в саксофонному виконавстві, зокрема і в межах окремих національних шкіл, стає творча діяльність саксофоністів, що характеризується вищим, порівняно з попереднім етапом розвитку, рівнем ансамблевої практики. З'являється велика кількість різних складів колективів за участю саксофону, серед яких найпоширенішим, як і в минулі періоди, залишається квартет. Він рівнозначно функціонує в академічному та джазовому виконавстві.

Поміж надзвичайно великої кількості квартетів саксофонів відзначимо найбільш провідні та значущі: Квартет саксофонів імені С. Рашера (Rasher Saxophone Quartet), Світовий квартет саксофонів (World Saxophone Quartet), Квартет саксофонів Рова (Rova Saxophone Quartet), Квартет «Саксофони Італії» (Quartett «Saxophono Italiano»), Квартет саксофонів Маямі (Miami Sax Quartet), Квартет саксофонів Богемії (Bohemia Saxophone Quartet), Квартет «Хабанера» (Quatuor Habanera), Квартет саксофонів Аполло (Apollo Saxophone Quartet) та ін.

Rasher Saxophone Quartet (Квартет саксофонів імені С. Рашера) створений у 1969 р. Сігурдом Рашером (Sigurd Rascher), є провідним серед колективів, зберігає традиції, закладені його основоположником. До його першого складу квартету увійшли: Сігурд Рашер — саксофон альт, його донька Карина — сопрано саксофон і найкращі учні Брюс Вайнбергер — саксофон тенор і Лінда Бенгз-Урбан — баритон саксофон. Цей склад квартету був незмінним до 1981 р., коли С. Рашер завершив свою виконавську діяльність.

Квартет систематично виступає в кращих залах Європи, Азії та США, зокрема Карнегі-Холл, Лінкольн-центр у Нью-Йорку, Кеннеді-центр у Вашингтоні, Королівський зал у Лондоні, філармонійні зали Гельсінкі, Амстердама, Берліна, Риму, Цюриха, Куала Лумпур.

Особливість квартету полягає, зокрема в репертуарній політиці колективу: С. Рашер, окрім класичних композицій, створював і власні транскрипції для